1

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

ผลตอบแทนจากการลงทุนในการผลิตผ้าทอพื้นเมืองระดับ อุตสาหกรรมในครัวเรือน ในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน

นางสาวพิชญานั้นท์

อมรพิชญ์

บัญชีมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

อาจารย์มาลีมาส สิทธิสมบัติ ประธานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อมรา โกไสยกานนท์ กรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญเรื่อง เจริญศรี กรรมการ

บทคัดย่อ

การค้นคว้าแบบอิสระ เรื่อง ผลตอบแทนจากการลงทุนในการผลิตผ้าทอพื้นเมืองระดับ อุตสาหกรรมในครัวเรือนในเขตอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อศึกษา ต้นทุนและผลตอบแทนของการผลิตผ้าทอพื้นเมือง ระดับอุตสาหกรรมในครัวเรือน ในเขตอำเภอ สันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ และปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ

การเก็บข้อมูลได้ใช้วิธีการแจกแบบสอบถาม แก่กลุ่มทอผ้าในเขตอำเภอสันกำแพง ทั้งหมด
4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทอผ้าทรายมูล กลุ่มทอผ้าบ้านป่าสักขวาง กลุ่มทอผ้าบ้านออนใต้ และ
กลุ่มทอผ้าบวกค้าง และรวบรวมข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและร้อยละ
นอกจากนี้ยังรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ วารสาร ที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปผลการศึกษา ได้ดังนี้

อุตสาหกรรมผ้าทอพื้นเมืองใช้แรงงานในครอบครัว ร้อยละ 84.42 ส่วนใหญ่เป็น หญิง อายุ โดยเฉลี่ย 48 ปี และประกอบเป็นอาชีพเสริม หลังว่างจากการทำไร่ ทำนา การผลิตจะผลิตด้วยมือ อาศัยความสามารถและความชำนาญสืบทอดมาจากบรรพบุรุษ เครื่องมือที่ใช้ จะเป็นกี่พื้นเมือง และ กี่กระตุก การลงทุนด้านเครื่องมือและอุปกรณ์การผลิตมีน้อยมาก วัตถุดิบที่ใช้ ได้แก่ เส้นด้าย โดย จะหาซื้อมาจาก ตลาดในตัวเมือง (ตลาดวโรรส) หรือซื้อจากผู้ลงทุน โดยนำผลิตภัณฑ์ไปแลกกับ

เส้นด้าย ส่วนสถานที่จะใช้บริเวณบ้านที่อาศัยในการผลิต การจำหน่ายส่วนใหญ่จะเป็นการขายส่ง ให้กับพ่อค้าคนกลางและผู้ลงทุน โดยผู้นำกลุ่มทอผ้าจะเป็นผู้รวบรวมและนำส่ง ซึ่งเป็นการเพิ่ม อำนาจในการต่อรอง แต่บางครั้งผู้ผลิตจำหน่ายเอง เพราะต้องการเงินทุนมาหมุนเวียนเพื่อซื้อ วัตถุดิบ

ในการวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการลงทุน พบว่าผลิตภัณฑ์ต่างๆ รวม 4 ประเภทที่ทำการ ผลิตในระดับอุตสาหกรรมครัวเรือน ให้อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อต้นทุนโดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ 32.73 อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อยอดขายโดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ 31.60 และอัตราส่วนผลตอบแทน จากการลงทุนโดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ 159.25 เมื่อพิจารณาอัตราส่วนผลตอบแทนจากการลงทุน ผลิตภัณฑ์ที่ให้ผลตอบแทนสูงสุด ได้แก่ ผ้าซิ่นทอเป็นผืนขนาด 38 นิ้ว x 175 เซนติเมตร รองลงมา ได้แก่ ผ้าทอหน้ากว้าง 38 นิ้ว และผ้าทอหน้ากว้าง 42 นิ้ว ส่วนผ้าทอหน้ากว้าง 13 นิ้วให้ผลตอบแทนต่ำที่สุด เพราะนำไปใช้ประโยชน์ได้น้อย

ปัญหาและอุปสรรคของผู้ผลิตผ้าทอพื้นเมืองในเขตอำเภอสันกำแพง คือ การขาดเงินทุน หมุนเวียนที่จะนำมาซื้อวัตถุดิบ หรือวัตถุดิบมีราคาสูงขึ้น การขาดเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาช่วยให้ การผลิตมีความรวดเร็ว การขาดประสิทธิภาพในการผลิตทำให้ผลิตภัณฑ์ไม่มีคุณภาพตรงตาม ความต้องการของตลาด ประกอบกับราคาที่จำหน่ายมักจะไม่ยุติธรรม เนื่องจากถูกกดราคาจากพ่อ ค้าคนกลาง ส่วนข้อเสนอแนะ รัฐบาลควรจัดให้มีหน่วยงานช่วยฝึกอบรมเทคนิคการผลิตให้แก่ผู้ ผลิต และให้ข่าวสารข้อมูลทางการตลาด ช่องทางการจำหน่าย การจัดตั้งสหกรณ์ เพื่อให้ความช่วย เหลือ ให้คำปรึกษา และให้กู้เงิน แต่การให้กู้เงินแก่สมาชิกมีข้อระวังคือ การกู้ไม่ควรให้เป็นตัวเงิน ควรให้กู้ในรูปของวัตถุดิบที่จำเป็นแก่การผลิต ซึ่งจะช่วยลดปัญญาพ่อค้าคนกลางและผู้ลงทุน และสหกรณ์นี้เป็นทางเลือกหนึ่งที่จะพัฒนาอาชีพการทอผ้าพื้นเมืองระคับอุตสาหกรรมในครัวเรือน ให้ดีขึ้น

Independent Study Title

The Return on Investment in Local Textile Cottage Industry

in San Kamphaeng District, Chiang Mai Province

Author

Miss Pitchayanun Amonpitch

Master of Accounting

Examining Committee

Lecturer Maleemas

Sittisombut

Chairman

Asst. Prof. Amara

Kosaiyakanont

Member

Asst. Prof. Boonruang

Chareonsri

Member

ABSTRACT

The objectives of the independent study on "The Return on Investment in Local Textile Cottage Industry in San Kamphaeng District, Chaing Mai Province" are to study the cost and return of investment in local textile cottage industry in the area including all of the relevant problems.

The method of collecting data was using the questionnaire to survey the information from producers in 4 groups: Saimoon, Parsakkuang, Ontai and Bourkang in San Kamphaeng District. And the data were analyzed by statistics methods such as mean and percentage. Moreover, relevant books and journals are used for the secondary data collecting. The results of this study could be summarized as follow:

84.42% of the local textile cottage industry is produced by the members of the family. Most of the producers were female and average age is 48 years. The work as sidelines in their free time. Production relied heavily on the skills and craftsmanship which trained by their ancestors. The equipment is looms which were made locally or handed down from their ancestors. Investment in the purchase of equipment was minimal. Cotton was bought from province markets or from local investors by exchanging products. They use the residential area for production. Most of the products are wholesaled to middle

merchants or local investors. The leader of the group will collect products to sell. This will help increase bargaining power. Sometimes producers want working capital to buy raw material so they will sell by themselves.

The analysis of the return on investment showed that four selected products averaged 32.73% in the rate of profit margin on costs, 31.60% in the rate of profit margin on sales, and 159.25% in the rate of return on investment. When the rate of return on investment and other rates were taken into consideration, local textile 38 inches wide and 175 centimeters long offered the highest rate of ROI, next below were local textile 38 inches wide and 42 inches wide and local textile 13 inches wide rendered the lowest rate of return because of little usefulness.

The problems of local textile industry in San Kampaeng District are: inadequacy of working capital to buy raw material, affected by high cost of material, primitive technology, inefficiency of producing, unfairness of pricing because of the middle merchants who have got control of the price. The suggestion on solving these problems was that the Government should provide training on production techniques and marketing information as well as sale strategies. The cooperative would enable its members to consult and to get a loan which help to solve middle merchant and local investor problems. However, a precaution should be made that such loans should not be in cash but rather in the form of raw material necessary for production. In addition, the cooperative would enable improvement on the local textile industry.